

DEMOCRÀCIA ÉS PODER PER AL POBLE

Missatges de campanya de Joves d'Esquerra Verda

MISSATGES.....	2
DEMOCRÀCIA ÉS CIUTADANIA ACTIVA	4
DEMOCRÀCIA ÉS QUE QUI MÉS TÉ, MÉS PAGUI.....	5
DEMOCRÀCIA ÉS DRET A L'HABITATGE	8
DEMOCRÀCIA ÉS TREBALL ESTABLE, DE QUALITAT I DEMOCRÀTIC	10
DEMOCRÀCIA ÉS SOSTENIBILITAT	12
DEMOCRÀCIA ÉS SERVEIS PÚBLICS I ESTAT DEL BENESTAR	15
DEMOCRÀCIA ÉS IGUALTAT DE DRETS	20
DEMOCRÀCIA ÉS UNIVERSITAT PÚBLICA, DE QUALITAT I DEMOCRÀTICA	22
DEMOCRÀCIA ÉS LLIBERTAT.....	24

Missatge central:

Democràcia és poder per al poble

Més poder per al poble és més poder per garantir que les decisions es prenen pensant en els interessos de la majoria i no en els interessos dels poderosos.

Això vol dir que volem una democràcia plena i de qualitat, més transparent i en la que la capacitat d'influència de la ciutadania en les decisions polítiques sigui més clara, més directa i es doni més sovint. Una veritable democràcia que respongui al seu objectiu original, el govern del poble, és el més poderós mecanisme per a que els homes i les dones puguin prendre el control de les seves pròpies vides i marcar el rumb del seu destí.

Malauradament, però, cada cop és més evident que **la nostra democràcia no funciona bé**, que té dèficits que impedeixen que respongui a aquestes aspiracions. La ciutadania tenim poques oportunitats de fer sentir la nostra opinió, un cop cada quatre anys i encara gràcies; sovint els governs acaben actuant contradient el seus propis programes; manca transparència i informació en les decisions polítiques i alguns petits grups però molt poderosos cada cop tenen més força per imposar els seus plantejaments.

Aquestes mancances no són pas noves però és evident que l'actual crisi econòmica les ha accentuat i aprofundit. Aquesta legislatura que ara acaba ha demostrat la capacitat dels grans poders econòmics, es diguin bancs, especuladors o els anomenats mercats... per imposar els seus interessos per sobre dels de la majoria. I el govern de Zapatero ha estat un clar exemple. S'ha caracteritzat per no dur a terme la majoria de les seves promeses (més benestar, més atenció a la ciutadania, diàleg, transparència, escoltar a la gent...) i en canvi sí ha dut a terme nombroses reformes profundament regressives que no apareixien pas en el seu programa (pensions, reforma laboral, retallades...).

Zapatero sembla prendre les decisions en funció del que li demanen els mercats, o el que li interessa a Alemanya, mentre ignora el que li demanda la ciutadania. Davant de tot plegat és normal, i molt positiu, que una bona part de la ciutadania hagi sortit al carrer per criticar aquesta situació i demanar una major i millor democràcia, una democràcia més real. El conegut com a moviment 15M és el resultat de la suma de la crisi econòmica i el descontentament amb el funcionament d'una part de la política que ignora la veu de la gent, però es doblega al que vol una minoria econòmicament poderosa. Molta gent de JEV i AJ ha format i forma part d'aquest moviment, i hi participa activament, i la majoria dels seus actes i les seves manifestacions han esdevingut un revulsiu per a la nostra societat. La majoria de les seves propostes són també les nostres i volem promoure-les des del carrer i des de les institucions.

Nosaltres tampoc estem satisfets amb el funcionament de la nostra democràcia ni de la política. Però sabem que la solució no és menysprear-la o ignorar-la. El que cal és una veritable democràcia i una política diferent al servei del poble, més participació ciutadana i més transparència en les decisions. Passar de la política només li donarà més poder a aquells qui volen utilitzar-la només en benefici propi.

Per això no podem caure en l'error de ficar a tots els partits i tots els polítics en el mateix sac. Hem denunciat amb contundència els casos de corrupció i els privilegis que alguns polítics volen mantenir. Hem presentat diverses iniciatives en aquest sentit i hem aconseguit la publicació de les rendes i patrimoni dels diputats i senadors; s'han endurit les condicions d'incompatibilitat i s'han eliminat alguns dels privilegis atorgats als diputats i senadors (eliminació dels complements màxims per les pensions i determinades prestacions injustificades).

Tanmateix encara han quedat moltes coses per aconseguir. Hem proposat una llei de control i registre de lobbies (grups que pressionen als polítics en nom dels poderosos), la reforma de la llei electoral per fer-la més proporcional, la reforma de la llei de finançament dels partits per a que sigui més transparent i més austera, i una llei de transparència i accés a la informació per garantir aquest dret a la ciutadania. Volem tenir més força per poder tenir més influència i poder fer realitat aquestes propostes.

Perquè quan les decisions no les ha pres el poble han estat contra el poble. La lluita per la igualtat social no pot separar-se de la lluita per més i millor democràcia.

I per això creiem que:

DEMOCRÀCIA ÉS CIUTADANIA ACTIVA

Volem una veritable democràcia, sense bipartidisme, on les decisions les prengui la ciutadania

DEMOCRÀCIA ÉS QUE QUI MÉS TÉ, MÉS PAGUI

Ens cal una fiscalitat justa, solidària i ambiental per tenir els recursos que permetin els serveis públics de qualitat.

DEMOCRÀCIA ÉS PLENA CIUTADANIA

Volem una democràcia que no discrimini a les persones en funció de la seva nacionalitat.

DEMOCRÀCIA ÉS DRET A L'HABITATGE

Volem que l'habitatge sigui un dret i no un negoci. Volem acabar amb els abusos de constructores, bancs i caixes ja que l'accés a l'habitatge és bàsic per dur a terme qualsevol projecte de vida.

DEMOCRÀCIA ÉS TREBALL ESTABLE, DE QUALITAT I DEMOCRÀTIC

Volem una economia democràtica, on el primer siguin les persones i no la banca o els beneficis del capital.

DEMOCRÀCIA ÉS SOSTENIBILITAT

Volem que les polítiques ambientals siguin el centre de la nova economia.

DEMOCRÀCIA ÉS SERVEIS PÚBLICS I ESTAT DEL BENESTAR

Perquè sense estat del benestar no hi ha igualtat ni condicions materials per a la llibertat.

DEMOCRÀCIA ÉS IGUALTAT DE DRETS

Volem una societat que no discrimini per raons d'edat, de gènere o de tendència sexual.

DEMOCRÀCIA ÉS UNIVERSITAT PÚBLICA, DE QUALITAT I DEMOCRÀTICA
Perquè el coneixement ens fa més lliure i la formació garanteix el nostre futur.

DEMOCRÀCIA ÉS LLIBERTAT

Volem que tothom pugui gaudir del seu propi cos.

Creiem que aquests són els missatges que hem de traslladar a la ciutadania, i per a fer-ho més fàcil us adjuntem un resum de les idees força, propostes programàtiques, estadístiques sobre cada idea, així com les accions comunicatives que es poden fer per reforçar cada missatge.

DEMOCRÀCIA ÉS CIUTADANIA ACTIVA

- Democràcia no és la Llei Síndic ni el control d'Internet.
- Democràcia no és l'actual Llei Electoral.
- Democràcia no és bipartidisme.
- Democràcia no és desigualtat.
- Democràcia no és votar cada 4 anys

Introducció/Idees pel debat:

El que es ve reclamant des de fa temps, és que la veu de la ciutadania sigui escoltada i garantir la seva participació reals en els processos democràtics. L'actual sistema representatiu no inclou totes les veus ni els hi fa justícia en consideració a la seva magnitud. L'objectiu ha de ser treballar en la veritable legitimitat de les decisions polítiques, incloent la participació ciutadana i donant la oportunitat que aquesta tingui el dret a obrir processos participatius vinculants. Tanmateix resulta igualment necessari que la representació parlamentària al Congrés s'estableixi en criteris proporcionals i no amb un biaix majoritari i conservador a les províncies petites. L'apatia ciutadana no és un fet, sinó una conseqüència del funcionament de l'actual democràcia.

Proposta del programa:

- Foment de la democràcia 2.0. Implantar els mecanismes de participació electoral per mitjans digitals que s'hagin mostrant exitosos en les proves pilot realitzades als darrers anys, especialment aquells que permeten el vot no presencial.
- **Implantar el dret de vot als 16 anys.** Permetre també la plena participació política dels i les joves a partir dels 16 anys, entre d'altres, el dret a participar als processos d'ILP.
- Derogació de la Llei Síndic, garantir la neutralitat a la xarxa i un internet lliure i sense restriccions.
- Supressió del cànon digital indiscriminat.

Acció directa:

Podríem simular una votació de la Constitució dins de la furgó, amb urna, vots afirmatius i negatius, etc. I publicar a la nostra web el dia 20 de Novembre els resultats que hem obtingut arreu de Catalunya. (És una mica semblant al que havia dit el Ferran al nucli passat)

Estadístiques

- El sistema electoral “regala” diputats a PSOE i PP. Amb un sistema electoral proporcional el PSOE tindria 11 diputats menys i el PP 11 menys.
- CIU amb 800.000 vots te 10 diputats/des, i IU-ICV amb un milió de vots només en te 2.
- De fet, amb un sistema proporcional d'un ciutadà un vot, les esquerres haguessin tingut més vots: El PSOE baixaria 10 però IU-ICV tindria 12 diputats/des més, ERC i BNG guanyarien 1 escó, BNG un altre i Eusko Askartasuna i Los Verdes (actualment sense representació) aconseguiria 1 escó. És a dir, hi hauria 6 diputats/des més d'esquerres.
- Amb un sistema electoral proporcional, entre altres coses, es podria haver portat a referèndum la reforma de la constitució, ja que s'haguessin arribat als 35 diputats/des necessaris per forçar-lo.

DEMOCRÀCIAÉS QUE QUI MÉS TÉ, MÉS PAGUI

- Democràcia no és eliminar l'impost de patrimoni
- Democràcia no són “xiringuitos fiscals” com les SICAVs
- Democràcia no és frau fiscalitat
- Democràcia no és apujar l'IVA
- Democràcia no és eliminar l'impost de, succecions i donacions .

Introducció/idees per al debat

El nostre país ha de poder comptar amb els recursos associats a l'augment de les necessitats de despesa a curt i a mitjà termini, als efectes de la crisi, i a llarg termini, per al necessari canvi de model productiu i la consolidació de l'Estat del benestar.

A Catalunya i Espanya paguem menys impostos que a Europa: la pressió fiscal espanyola és a la cua dels països europeus, i se situa al voltant del 32% del PIB, molt inferior a la mitjana europea. El frau fiscal se situa a casa nostra al voltant del 22,3% del PIB català.

Espanya ocupa, segons la metodologia utilitzada, el segon o el tercer lloc en el rànquing d'economia submergida dels països del nostre entorn, i duplica la mitjana europea. Que un de cada quatre euros estigui submergit contribueix a fer que no puguem finançar un nivell de despesa social equiparable al de la mitjana europea. És evident que mai no podrem acostar-nos als nivells de despesa social, ambiental i d'inversió pública que efectuen els països de la Unió Europea si no disposem d'un model fiscal que atengui al principi de suficiència, i adoptem un compromís veritable contra l'economia submergida que redueixi la impunitat dels defraudadors.

Propostes

- Abordar el debat des del punt de vista dels ingressos: hi ha un gran camí per recórrer
- Cal augmentar la fiscalitat del capital i aproximar-la a la del treball
- Incrementar la tributació de les rendes del capital
- Restablir l'Impost sobre el Patrimoni per a les grans fortunes
- Establir un nivell mínim de l'impost de successions
- Promoure un impost internacional a les transaccions financeres
- Cal lluitar contra el frau fiscal i l'economia submergida
- Lluitar contra els paradisos fiscals
- Major tributació de les societats d'inversió. Acabar amb el tracte de favor a les SICAV (Societats d'Inversió de Capital Variable), instrument on les grans fortunes tributen tan sols a l'1%, així com controlar el funcionament d'aquestes societats
- Cal introduir el concepte de fiscalitat ambiental o ecològica

Dades i altres

- La recaptació fiscal per habitant a l'Estat Espanyol és de 8.236,9 €/anuals, això són 2.000 € euros menys que la mitjana de la UE 27 (10761,7 €); 4.000 € menys que a la mitjana de la UE-15 (12.522,1 €) i situa a l'Estat Espanyol per sota de Xipre i a la mateixa alçada que Eslovènia i Portugal. Suècia, Dinamarca, Luxemburg i Noruega han passat dels 20.000 € a l'any de recaptació per càpita.
- Només un impost a les majors fortunes de l'estat permet recaptar més diners que el conjunt de les retallades en Sanitat de la Generalitat.
- Les grans empreses paguen de mitjana menys impostos que les empreses petites en l'Impost de Societats.
- El conjunt de la ciutadania cada vegada paguem més IRPF i més IVA per compensar el que deixen de pagar les persones amb més recursos.

+ Dades a <http://fiscalitatjusta.cat/>

Acció directa:

Tres/quatre persones vestides amb "traje" i corbata pidolen pel carrer amb cartels de l'estil: Tengo 5 empresas que mantener, Me sobra sueldo a final de mes, Es triste pedir, pero mas triste es seguir robando, Con tu hipoteca no me llega. A més, es reparteixen Jovents i s'explica el perquè de l'acció.

DEMOCRÀCIA ÉS PLENA CIUTADANIA

- Democràcia NO és Acusar als nouvinguts de ser els causants de la crisi, el col·lapse de les ajudes públiques o de rebre tractes de favor per part de l'administració.
- Democràcia NO és Proposar penes diferents davant un mateix delictes en funció de l'origen ètnic del delinqüent. *Per exemple:* mocions votades per PSC, ERC, CiU i PxC a Vic i Badalona, per expulsar o negar el re-agrupament familiar a immigrants que infringien ordenances municipals.

- Democràcia NO és Negar drets a un col·lectiu pel simple fet de tenir una cultura o religió diferent. *Per exemple:* el dret a vot a les persones marroquines (moció presentada per PxC en diversos ajuntaments que ha tingut suports puntuals de CiU i PP).
- Democràcia NO és Afirmar que els nouvinguts ens estan envaint, que n'hi han massa, o que per la seva culpa baixa el rendiment escolar.
- Democràcia NO és Abús policial envers nouvinguts internats als Centres d'internament per a Estrangers (CIES), on s'internen persones amb faltes administratives i no delictives.

Introducció/idees pel debat:

ICV-EUiA reconeix l'aportació de la immigració al creixement econòmic del nostre país en els darrers anys, la seva contribució decisiva al sosteniment de l'Estat del Benestar i la seva aportació cultural a la societat d'acollida. Alhora és la força política que veu i comprèn la situació de totes les persones, migrades i no migrades, des d'un punt de vista humà i és capaç de fer front a les dificultats que ara pateixen. Alhora rebutgem l'estratègia populista i demagògica seguida per PP, PxC i alguns cops CIU, per culpar, sense cap escrúpol, als immigrants de la delinqüència i les retallades a l'estat del benestar.

Proposta

"Enduriment penal del racisme i que sigui causa per a la inhabilitació de càrrecs públics. Impulsar polítiques d'igualtat de drets, deures i oportunitats per a tothom, amb independència de la nacionalitat, la cultura i l'origen de les persones."

Estadístiques

- L'escola amb majors rendiments escolars a les proves de Primària a l'Hospitalet de Llobregat té un 80% d'alumnes de procedència estrangera
- Els nouvinguts aporten més del que reben: l'any 2007 les seves aportacions a la Seguretat Social representaven el 6,6% del total. Les despeses que van originar van representar el 5,4% del total.
- Només un 5,3% dels residents estrangers de Barcelona van ser usuaris dels serveis socials. El gruix de la despesa en serveis socials és per persones majors de 65 anys i tan sols el 2,5% d'immigrants tenen aquesta edat.
- Els immigrants utilitzen un 40% menys de recursos sanitaris que els espanyols. Un estudi de l'Hospital de Sant Pau conclou que l'assistència a urgències de la població estrangera és la mateixa que l'espanyola; exactament el 14,2% del total de pacients, que correspon al percentatge de població estrangera que viu a l'àrea d'influència de l'hospital. També cal remarcar que la majoria de nouvinguts són joves i que, per tant, tenen menys malalties.
- Des de 2009 la tendència d'arribada de nouvinguts és negativa. Durant l'any passat tenim 10.285 immigrants menys a Barcelona
- El 2010, només el 15% de les sol·licituds d'habitatge protegit de propietat i lloguer eren de població estrangera

(Font: Barcelona Anti-Rumors i Unitat Contra el Feixisme i el Racisme)

Proposta d'acció directa

Escriure tòpics, mites i estereotips sobre immigració en grans cartolines i trencar-los, explicant estadísticament la veritat sobre aquell tòpic.

DEMOCRÀCIA ÉS DRET A L'HABITATGE

- Democràcia no són desnonaments.
- Democràcia no és la bombolla immobiliària.
- Democràcia no és un 70% de joves sense accés a l'habitatge.
- Democràcia no és permetre a bancs i caixes abusar dels ciutadans amb hipoteques injustes.
- Democràcia no són pisos buits.
- Democràcia no és especulació immobiliària.

Introducció:

Volem que l'habitatge sigui un dret i no un negoci. Volem acabar amb els abusos de constructores, bancs i caixes ja que l'accés a l'habitatge és bàsic per dur a terme qualsevol projecte de vida.

El problema de l'habitatge s'ha agreujat. Ja no és només el problema d'accés sinó de permanència, arran les freqüents execucions hipotecàries. L'increment espectacular de construcció d'habitatges abans de l'esclat de la bombolla immobiliària, ha deixat barris amb nombrosos edificis nous buits, sense possibles adquirents a causa de la restricció del crèdit de les entitats bancàries i la precarietat laboral de molts possibles compradors. D'altra banda, la reducció dels preus de venda i rendes de lloguer és insuficient i la citada restricció creditícia fa que l'accés continuï vetat a àmplies capes socials.

Durant anys, CiU, PP i PSOE negava la bombolla immobiliària, que en molts casos han promogut. Hem de denunciar que l'especulació en l'habitatge té diverses causes, una d'elles és **la manca de mesures contra el sobreendeutament**, que ha estat denunciada per ICV-EUiA des de fa anys, des dels anys en que els bancs i caixes concedien hipoteques a tothom.

També la Llei del Sòl de 1998, impulsada per Aznar i recolzada per CiU, estableix un marc legal absolutament propici per especular amb el sòl urbanitzable, ja que era molt més fàcil aconseguir que el sòl fos urbanitzable i la cessió a l'administració és reduïda sensiblement.

Tant el govern del PP com el govern del PSOE van fomentar fiscalment la compra d'habitatges enlloc de fomentar el lloguer. Posteriorment, amb l'arribada de la crisi el govern de Zapatero rectificaria i eliminaria els beneficis fiscals a per la compra d'habitatges, tot i que al final del seu mandat a tornat a recuperar aquest incentiu fiscal

injust per a la compra d'habitatges que només fomenta l'especulació i suposa una transferència directa a les constructores.

A part d'això, el mercat hipotecari, deixa en una situació d'indefensió al ciutadà davant de l'entitat financera. Això és especialment greu en sí, però en un estat en que la única via per accedir a un habitatge era en molts casos la compra en el mercat privat, fa que la situació sigui generalitzada i en molts casos dramàtica. **Per això és urgent mesures com la dació en pagament que acabin amb els abusos en el mercat hipotecari, és a dir, que quan algú no pugui pagar el seu deute amb el banc únicament entregant el seu pis, en cas que sigui la primera residència i es demostrï que efectivament no pot fer-se càrrec de la quota de la hipoteca.**

I, evidentment, les polítiques públiques d'habitatge han de recuperar la centralitat que mai han tingut a l'Estat Espanyol.

Propostes:

- **Avançar cap a una veritable Renda Bàsica d'Emancipació.** Com a alguns països nòrdics, proposem que l'estat garanteixi uns ingressos mínims als i les joves per ajudar-los a emancipar-se i començar a plantejar el seu propi projecte vital; precisament quan això és necessari (durant la joventut) els ingressos dels i les joves són més baixos i més inestables.
- **Crear un parc d'habitatge públic estatal i contribuir a la consolidació dels de la Generalitat i dels ajuntaments,** fent que la nova oferta d'habitatges de protecció oficial vagi destinada al lloguer o a models de cessió de l'ús de l'habitatge que mantinguin la propietat pública.
- **Limitar la concessió de futures hipoteques** en el sentit que sols es puguin concedir crèdits hipotecaris a persones que no comprometin més del 30% dels seus ingressos; per un termini màxim de 30 anys; i sempre que la hipoteca no superi el 80% del valor de l'habitatge (es pot arribar al 100% del preu en el cas dels habitatges amb protecció oficial).
- **Separar totalment les empreses de taxació dels bancs, caixes i sectors financers,** posant les societats de taxació sota control públic i supervisió de les organitzacions de consumidors i usuaris.
- **Prohibir que les entitats financeres que hagin participat de qualsevol ajut o crèdit públic iniciïn processos de desnonaments d'habitatges principals** si prèviament no han ofert als afectats ajornaments de pagament i la dació en pagament amb saldo del deute.
- **Que els habitatges buits paguin més: Afavorir fiscalment la rehabilitació i penalitzar l'habitatge permanentment buit i mal conservat.** Això inclou mesures tals com la devolució de l'IVA en la producció d'habitatge de lloguer, augmentar la reducció de l'IVA en rehabilitació i reglamentació de les penalitzacions en l'IBI de l'habitatge permanentment buit i de l'habitatge mal conservat.

- **Fomentar i donar suport a les iniciatives de cooperatives d'habitatge**, especialment a les destinades al lloguer i d'altres models de cessió de l'ús.
- **Crear residències i allotjaments protegits per a l'alumnat a preus assequibles.**
- **Crear residències –allotjaments protegits- per a treballadors i treballadores joves** i per a col·lectius joves amb especials necessitats de tutela.
- **Adaptació del preus públics de l'habitatge per tal que el cost mai no estigui per sobre del 30% dels ingressos de les persones ocupants i del 20% en casos d'ingressos per sota de 2,5 vegades IPREM.**
- **Crear un programa per fomentar el nombre d'habitatges per rehabilitar fins asituar-lo en més de 50.000 per any.**
- **Regular la masoveria urbana** com a element de renovació de zones degradades.

Acció directa possible:

Si hi ha alguna promoció d'habitatges nous que han quedat buits al vostre poble/ciutat, informeu-vos de quina entitat/s bancària són propietats i denuncieu que no es posin a disposició de la gent mitjançant la seva cessió a la Generalitat o a l'ajuntament.

Dades:

- El lloguer social e Espanya representa al voltant del 2% del mercat total de l'habitatge, la mitjana de la UE està per sobre del 15% de lloguer social.
- La principal despesa pública d'habitatge a l'estat espanyol han estat els incentius fiscals per l'adquisició d'habitatge.
- El 67% dels i les joves continua vivint a casa dels seus pares.
- Els joves destinen un 50% dels seus ingressos a cobrir les despeses d'habitatge. Les recomanacions de la UE és que ningú destini més del 30%.

DEMOCRÀCIA ÉS TREBALL ESTABLE, DE QUALITAT I DEMOCRÀTIC

- Democràcia no és 45% d'atur juvenil.
- Democràcia no és jubilació als 67 anys.
- Democràcia no és treball temporal.
- Democràcia no és pagar amb els nostres impostos acomiadaments.

Introducció:

Una de les polítiques en que el Govern de l'Estat es va sotmetre a la lògica dels mercats i les seves pressions va ser la reforma del sistema de seguretat social amb l'allargament de l'edat de jubilació als 67 anys i l'elevació dels anys necessaris per accedir al 100% de la base de cotització. És una mesura innecessària des de la perspectiva de l'estabilitat financera de la seguretat social i que suposen retrocessos socials i a més és incomprendible des del punt de vista de la creació d'ocupació ja que dificultarà la creació de llocs de feina especialment entre les persones més joves. ICV -IU es va oposar amb una esmena a la totalitat. Aquesta reforma endureix l'accés a les generacions futures i és per això que apostem per derogar aquesta reforma i crear-ne una de nova que s'adapti al present i al futur amb el consens dels agents socials.

Existeixen milers de persones que volen més participació, més democràcia, és el moment de també demanar més democratització en aquells llocs on passem més hores al dia, les empreses.

Hi ha una alternativa davant la constant degradació del mercat laboral espanyol. La via de les retallades socials imposades pels mercats s'ha demostrat econòmicament equivocada, ja que ni generen ocupació ni milloren el model productiu degradat. Per això creiem que cal defensar els nostres drets, a la vegada que som capaços de reformar l'estructura de l'economia cap a un model de qualitat, on els i les joves amb formació puguem tenir feines i remuneracions dignes.

A banda d'això, des de ICV reivindiquem unes polítiques proactives per la lluita contra la desigualtat i les discriminacions que pateixen les dones en el mercat laboral i la necessitat d'incloure la perspectiva de gènere en les mesures que es prenguin per lluitar contra la crisi. Volem un gir cap a un sistema econòmic ecològic i humanament sostenible, el qual sigui realment equitatiu per a dones i homes.

Propostes:

- Retirada de la Reforma Laboral imposada pel Govern al 2010 i del Real Decretoley 10/2011 que resulten absolutament lesius per als drets laborals de les persones més joves.
- **Recuperar l'edat de la jubilació generalitzada als 65 anys** i dels 35 anys de cotització per accedir al 100% de la base de cotització.
- Augmentar el salari mínim fins a 1.100 € en aquesta legislatura. El salari mínim digne ha de ser superior al 60% del salari mitjà de cada país, segons els sindicats europeus i espanyols.
- Treballar menys per treballar tothom: Reducció de la jornada laboral de 40 h a 35 h setmanals per garantir la conciliació professional i familiar, fet que fa ampliar també la disponibilitat de creació de nous llocs de treball i noves contractacions, és a dir, repartir les hores de treball per poder tenir conciliació amb la vida familiar i que altres puguin treballar, sempre garantint que es cobrarà el 100% del que ara es cobra.
- **Canvi de model productiu: crear ocupació en el sector de l'economia verda**

(energies renovables, estalvi i eficiència, gestió dels residus, mobilitat sostenible) i en el sector dels serveis socials (salut,educació, atenció a la dependència). Dur a terme el pla Nova Economia, Nova Ocupació.

Acció directa possible:

1. No tengo dinero para pagar a mis trabajadoras: Presentar, com ja varem fer, uns empresaris que volen caritat per poder pagar als seus treballadors i al costat algú amb pissarretes o papers on pugui escriure mesures per millorar la democratització a les empreses, opinions sobre els caps, etc, d'aquesta manera trobarem gent que pot ser pensi adient fer un canvi en alguna cosa que tenim al programa i nosaltres poguem donar-li la nostra alternativa.

Exemple:

No tienes dinero para pagar? Resposta de la dona: Que cobremos más.

Nosaltres volem que el salari sigui de 1100 €....

2. Informativa: Recordar com sigui a les treballadores i treballadors quins són els seus drets bàsics, que hem perdut, que és el que tenim i recordar que hem d'estar tots i totes units i unides per no deixar-nos trepitjar..(no sé com). Potser amb unes escales amb l'ideal a dalt i on estem ara, que volem aconseguir, i que volen fer ells?

3. Campaña de sensibilització: Simplement preguntar a la gent que vol dir tenir una empresa democràtica. Obrir urna o en tot cas la furgoneta de las lamentaciones (deixant penjar cartells de la gent a la furgó amb celo) i explicar quines són les nostres propostes.

Dades:

- Al Setembre del 2011: 46'1% de desocupació juvenil (a aquest tant per cent cal sumar totes aquelles persones que no consten com a desocupades ja que mai han treballat però busquen feina).
- A Espanya només un 12'4 % dels menors de 25 segons un estudi del BBVA volen treballar amb un contracte temporal, cal menys flexibilitat i més qualitat a la feina. (http://serviciodeestudios.bbva.com/KETD/fbin/mult/WP_1130_tcm346-270043.pdf?ts=3092011)
- PPSOE+CIU van signar la Reforma Laboral, que ens porta a l'acomiadament barat (indemnitzacions subvencionades per l'estat amb els nostres impostos), la flexibilització (actualment més d'un 90% dels contractes són temporals).
- REAL DECRETO-LEY 10/2011, DE 26 DE AGOSTO, eliminació del límit de l'encadenament de contractes temporals que tenia un màxim de 2 anys i pujada de l'edat dels contractes de formació dels 21 als 25 anys.

DEMOCRÀCIA ÉS SOSTENIBILITAT

- Democràcia no és canvi climàtic
- Democràcia no és que les generacions futures paguem la contaminació dels nostres pares.

- Democràcia no és nuclears.
- Democràcia no és poder il·limitat de les empreses elèctriques.

Introducció/Idees pel debat:

La nostra generació serà la que pagarà la factura dels abusos ambientals de les generacions passades. És per això començar un procés de modernització ambiental, en el que es redueixi la contaminació i la dependència de les energies fòssils i contaminants.

El debat de les nuclears ha caigut, en cert sentit, a un nivell quasi sentimental al qual defensors i detractors cauen en demagògies constants. No es tracta d'entrar en un debat metafísic on qualsevol opció energètica és igual de vàlida: hem d'apel·lar a la racionalitat i a les dades per a convèncer de que les nuclears no són desitjables, que hipotequen el futur i que hi ha alternatives viables avui dia.

Impuls de les renovables

Defensem que pels seus beneficis ambientals i socials, cal una lluita contra les energies contaminants i un impuls de les energies renovables. El nostra pla passa per:

- **Objectius de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle:** Reducció del 30% per a 2020, reducció del 80% per al 2050.
- **Eficiència energètica.** Assolir un estalvi, amb caràcter vinculant mitjançant la incorporació de tecnologies i pràctiques eficients del: 30% per al 2020, 40% per al 2030, 45% per al 2040, 50% per al 2050.
- **Objectius de consum final brut amb energies renovables:** 30% en 2020, 50% en 2030, 80% en 2040, 100% en 2050.
- **Objectius de generació d'electricitat amb Energies Renovables:** 50% en 2020. 80% en 2030, 100% en 2040.
- **Objectius de mesures concretes en l'edificació i àmbit domèstic:** Saldo zero energètic en tots els edificis nous i rehabilitats de més de 2000 m², Electrificació del 100% del consum domèstic i del sector terciari per al 2020, tret de cobertures tèrmiques amb EERR, Etiquetat exigible de classe d'alta eficiència per a tots els equips en el 2020.

Nuclears, no gràcies

Analitzarem alguns dels arguments típics pro-nuclears i com desmuntar-los. **Argumentari pro-nuclear més comú:**

- El risc d'accident és baix.

Tot i que hi ha hagut pocs accidents greus a la història (Fukushima recentment) les nuclears acostumen a tenir problemes menors ben sovint que alteren el seu ritme de funcionament. Aquests problemes lleus poden portar inclús petites fugues. D'altra banda, s'ha d'analitzar que, tot i haver pocs accidents greus, en cas que n'hi hagi un no es pot controlar i les conseqüències són fatals, creant un risc inacceptablement alt tant pel medi

ambient com per la vida de les persones. Jugaries a la ruleta russa amb un revòlver i una bala?

- L'energia nuclear és barata i ens allibera de la dependència del petroli

Que és barata és un argument falaç. Amb el mètode de subhasta de tarifa actual, la realitat és que tota l'energia es paga al preu de producció més car (el carbó) per tant, el fet que sigui barata de produir només repercuteix en els beneficis de les empreses i no en el consumidor. D'altra banda, el cost de construcció i desmantellament mai està contat, ja que en molts casos està molt subvencionat per l'estat. La gestió de residus també es fa de manera semipública i no s'obliga a les nuclears a tenir assegurança. Si es contés tots aquests costos subvencionats seria molt cara. Sobre la dependència és cert, però, perquè no usar energia solar o eòlica aleshores?

- Donen llocs de feina

Donen alguns llocs de feina, però actualment les nuclears presenten una taxa vergonyosa de subcontractació, creant inseguretat i augment de risc d'accidents laborals. D'altra banda, el nivell de feina altament qualificada no és tan elevada. Veure la creació de llocs de feina verds.

- No emeten CO2

Cert, en part, s'hauria de contar les emissions indirectes per construcció, gestió i desmantellament. De totes maneres, hi ha altres fonts que tampoc emeten CO2 així que és un argument més a favor nostre que en contra.

En qualsevol cas, les energies renovables no només no emeten CO2 sinó que a més no perjudiquen ni posen en risc la vida de les persones.

Argumentari pro renovables i anti-nuclear:

- Hipoteca pel futur

Els residus radioactius duren milers d'anys i requereixen d'instal·lacions especialitzades pel seu emmagatzament, així com el desmantellament de la central s'ha de realitzar en uns tempos llargs. Això suposa una despesa extra en el temps després de les nuclears que majoritàriament assumeix l'administració pública.

- Pacifisme

L'energia nuclear originàriament va ser un mètode d'obtenció de Plutoni fissionable per a fabricar bombes atòmiques. Adoptant la doctrina de no proliferació armamentística estem en contra de la generació de més i més material susceptible de ser convertit en bombes. Estem en contra de generar-ne més i crear més material susceptible de ser convertit en bombes.

- Llocs de feina

La creació d'un pla estatal de feina verda, amb el desmantellament de les nuclears i les mines de carbó, substituïdes per eòliques, solars i demés, crearia una gran quantitat de llocs de feina de qualitat, estable i sense repercussions futures. La reconversió del sector carbó es fa cada cop més necessària.

- Eòlica

L'energia eòlica ha demostrat ser eficaç per a satisfer la demanda del nostre país, i encara pot ser més explotada, amb nous parcs, i parcs marins. Essent una energia barata, neta i renovable.

- Sostenibilitat

L'objectiu no ha de ser satisfer la demanda a qualsevol preu, hem d'evolucionar a una demanda racional i aprofundir en la cultura de l'estalvi energètic. Construir nuclears com a bolets per a satisfer actituds irresponsables i insostenibles no és el model energètic que

volem.

Proposta d'acció directa

Concentració a la porta d'algun departament de medi ambient o ens local. Per donar fotos a la premsa s'hauria de fer algun tipus de performance, anar disfressat tipus traje de protecció radiològica i portar alguns barrils que simbòlicament s'entreguen als responsables de torn o a la seu d'una elèctrica i lectura de manifest.

També ens podem plantejar fer un material propi de tipus 'què fer en cas d'accident nuclear' com a guia informativa i repartir-lo en les accions. La por és un element sensibilitzador.

Dades i estadística:

- La dependència del petroli segueix sent el principal problema energètic.
- Al 2009 la producció d'energia eòlica (22%) va ser superior a la nuclear (19%)
- Més del 10% de l'energia elèctrica produïda a l'Estat Espanyol prové del carbó, una energia cara i contaminant.
- L'any 2010, a més dels seus beneficis "normals" les principals companyies elèctriques van tenir uns beneficis caiguts del cel de més de 1.500 milions d'euros. El marc legal fa que l'energia hidroelèctrica i nuclear es pagui a preu d'energia de cycle combinat, tot i que costa molt menys. Això suposa que se li estan regalant milers de milions d'euros a les elèctriques.
- Una esmena de CiU i PNB pactada amb el PSOE a la llei de l'economia sostenible permetrà que les centrals nuclears operin més de 40 anys.

DEMOCRÀCIA ÉS SERVEIS PÚBLICS I ESTAT DEL BENESTAR

- Democràcia no és retallar els impostos dels rics.
- Democràcia no és retallar els professionals educatius
- Democràcia no és retallar llits d'hospital
- Democràcia no és incrementar les llistes d'espera
- Democràcia no és retallar l'activitat assistencial.
- Democràcia no és retallar i fomentar la tardança de la llei de la dependència.
- Democràcia no és retallar les despeses corrents als centres educatius.
- Democràcia no és suprimir urgències nocturnes
- Democràcia no és retallar el finançament per a les universitats

Introducció/idees pel debat

Actualment, hem pogut observar com les retallades de l'Estat (PPSOE i CIU) han afectat a la gran majoria de ciutadans, afavorint l'enriquiment de les classes socials més elevades i denigrant les classes socials més desfavorides. Des de JEV defensem que la contenció de la despesa no pot anar en detriment de les classes populars i que no ha d'implicar un

deteriorament dels serveis públics. Per això, defensem que cal augmentar els ingressos (incrementant els impostos a les rendes més altes, introduint la fiscalitat verda, etc.) i reduir la despesa d'aquells àmbits que no afectin directament a la ciutadania.

Hi ha una altra manera d'entendre l'austeritat basada en la racionalitat econòmica i ecològica i la sensibilitat social.

És possible reduir determinades despeses sense que això afecti a l'Estat del benestar ni a les inversions en infraestructures necessàries per millorar el nostre model productiu.

En temps de crisi cal ajustar el pressupost, però sense malmetre la reactivació de l'economia ni els drets socials. Les dades de l'EPA i les dades dels comptes de l'Estat són la prova que la política de les retallades indiscriminades són socialment, però també econòmicament un fracàs. Els ingressos de l'Estat han caigut un 6,5% el mes de setembre, empitjorant substancialment en relació als mesos anteriors, com a conseqüència de la desacceleració de l'economia reducció de les despeses d'empreses i famílies.

Més retallades socials és igual a més atur. Els Governos del PSOE i de CiU retallen els serveis públics i les prestacions, però també la reactivació de l'economia. Ni la versió més lighth, el PSOE, ni la més heavy, CiU i PP, ens porten enlloc més que a generar més ocupació.

Proposta:

Les propostes demostren que hi ha alternativa a les retallades indiscriminades antisocials i antieconòmiques:

REDUCCIÓ DE LA DESPESA EN INFRAESTRUCTURES INNECESSÀRIES

La política d'infraestructures durant els anys de la bombolla immobiliària va ser de "nous rics". La proliferació d'aeroports, autopistes i línies d'alta velocitats no es justificaven en les necessitats del teixit econòmic o les previsions de la demanda.

AVE

L'Estat Espanyol és el segon estat del món darrera de la Xina amb més quilòmetres de tren d'alta distància en construcció i quilòmetres projectats. A l'acabar l'any 2010 l'estat Espanyol estava davant dels dos països pioners de l'Alta Velocitat Ferroviària: Japó, que compta amb 1.875 km, i França, amb 1.872. Tot i que els viatgers transportats per l'Alta Velocitat a Espanya són poc més del 15% dels transportats pel TGV a França, i del 5% dels transportats al Japó.

En una situació com l'actual, creiem que cal aturar els 1.702 km de vies de tren d'alta velocitats projectats que no estan encara en construcció. Tenint en compte que el cost mitjà per kilòmetre d'AVE està al voltant dels 20 milions d'euros (varia molt en funció de la línia) **aturar la construcció de quilòmetres d'AVE previstos suposaria un estalvi d'uns 30.000 milions d'euros en els propers 9 anys.**

Però a més, cal replantejar les línies que estan ara en construcció. Es podria reduir el cost dels 2.219 quilòmetres en construcció amb línies per trens de velocitat alta, enlloc d'AVE, ja que són trens molt menys costosos. És el mateix model de trens que s'utilitzen a Alemanya, poden arribar a una velocitat de 250km/h.

Infraestructures viàries: El 4t Cinturó

Un dels exemples de infraestructura viària fruit d'un model del passat és el Quart Cinturó. La partida del 2011 als PGE és d'uns 23,4 milions d'euros el tram del Quart Cinturó entre Viladecavalls i Olesa. La inversió prevista és de 43 milions pel 2012, 57 milions pel 2013 i 9,5 milions d'euros pel 2014. **És a dir, es podrien estalviar més de 130 milions d'euros aturant la construcció del Quart Cinturó** construint una infraestructura que gestioni la mobilitat interna dels dos vallesos.

REDUCCIÓ DE LA DESPESA MILITAR

Es podria reduir el dèficit en quasi 3.000 milions d'euros el dèficit suprimint les inversions i investigacions en R+D militar.

El pressupost del Ministeri de Defensa per a l'any 2011 ascendeix a 8.560,09 milions d'euros. La despesa militar és bastant més elevada, ja que hi ha despeses que malgrat que són militars, no estan comptabilitzades al Ministeri de Defensa i estan repartides per altres ministeris. Aleshores, la despesa militar total ascendeix a 17.244,75 milions d'euros

És a dir, que sense retallar les despeses dels salaris dels i les militars o el manteniment de les infraestructures, es podria fer una important retallada.

Es podria augmentar l'estalvi amb el retorn de les tropes destinades a Afganistan, i finalitzant el projecte com el de construcció de l'avió Eurofighter projecte que preveu gastar 10.795 milions fins al 2024.

ELIMINACIÓ D'APORTACIONS PÚBLIQUES A L'ESGLÉSIA CATÒLICA

Es podria reduir el dèficit en més de 2.120 milions d'euros retallant els privilegis de l'església catòlica, sumant les assignacions de la casella de l'IRPF, l'assignació directa a finançament del culte i el clergat, les exempcions d'impostos com l'IBI o Patrimoni, el pagament de capellans que exerceixen com a funcionaris públics i les subvencions a esdeveniments religiosos.

SUPRESSIÓ DE MINISTERIS I ORGANISMES QUE TENEN COMPETÈNCIES TRANSFERIDES A LES COMUNITATS AUTÒNOMES

Alguns exemples són el Ministeri de Cultura o la secretari General d'Habitatge. Ministeris com salut, educació, medi ambient i medi rural, indústria comerç i turisme, per exemple, es podrien reduir substancialment, doncs bona part de les seves competències estan transferides a les CCAA. Iniciar un procés de simplificació d'organismes públics estatals amb l'objectiu de reduir costos de estructura i càrrecs.

En el cas del Ministeri de Cultura, dels 1.200 milions d'euros de pressupost, al voltant d'uns 800 responen a despeses d'infraestructura o despeses que haurien de gestionar les CCAA.

Cal anar cap a un model de finestra única. Per això reclamem que la Generalitat sigui l'administració ordinària de l'Estat a Catalunya, tal com permet la disposició addicional sisena de l'Estatut, això permetria eliminar els serveis que l'Administració General de

l'Estat encara té a Catalunya.

UN PLA D'ESTALVI I EFICIÈNCIA ENERGÈTICA A L'ADMINISTRACIÓ DE L'ESTAT.

Impulsar un pla de reducció del consum energètic, de rehabilitació energètica dels edificis públics. Instal·lar sostres solars per la producció d'energia fotovoltaica en els edificis patrimoni de l'Estat i de les seves empreses públiques.

SUPRESSIÓ DE LES DIPUTACIONS PROVINCIALS I MANCOMUNACIÓ DE SERVEIS MUNICIPALS.

Reduir a un únic nivell l'Administració Local, fomentant la mancomunació de municipis per a la gestió dels recursos i serveis sovint duplicats innecessàriament a municipis més petits i fusió dels municipis més petits que no són viables com a municipis independents.

REDUCCIÓ DE LA DESPESA EN ALTS CÀRRECS

Reducció de la despesa en alts càrrecs de les administracions estatals i autonòmiques. **Actualment hi ha 25.000 càrrecs de lliure designació** en el conjunt de les administracions. Com el sou mitjà ronda els 4.000 euros al mes, **si se suprimíssim el 40%, suposaria un estalvi d'uns 500 milions d'euros a l'any.**

Cap càrrec públic podrà cobrar més que el President del Govern fixat als pressupostos, que per al 2011 ha estat de 78.184 euros. Actualment els alcaldes de Barcelona, Madrid, Alcobendas, Zaragoza, València, Alcalà de Henares, Las Rozas, Pozuelo de Alarcón, Boadilla del Monte, Las Rozas, Leganés o Donostia, cobren més que el president del Govern de l'Estat. A la llista de càrrecs que cobren més que el president del govern cal sumar-hi els presidents de determinades diputacions provincials, presidents de cambres autonòmiques, consellers de governs autonòmics.

RETORN DEL CÀNON DIGITAL A LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES.

El dèficit es podria reduir en 136 milions d'euros si l'SGAE retornés el canon cobrat a les administracions públiques del període 2007-2009 tal com es dedueix de la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea.

Els ingressos totals per cànon digital-amb les tarifes revisades a partir de juliol de 2008 - van ascendir a 90 milions d'euros el 2009, enfront dels 83,3 milions de 2008 i 97 milions del 2007. (No hi ha dades disponibles pel 2010, però agafant com a referència els ingressos dels anys anteriors es pot fer una estimació conservadora d'al voltant 80 milions d'euros). Podem estimar que en el període 2007-2010 en concepte de canon per copia privada s'han recaptat 340 milions d'euros.

La sentència del TJUE, declara il·legal el canon per còpia privada indiscriminat. Empreses i administracions públiques no l'haurien de pagar. Diverses estimacions asseguren que més d'un 40% de la recaptació per cànon procedeix de l'Administració pública.

El 40% dels 340 milions d'euros en concepte de canon en el període 2007-2010, són 136 milions d'euros.

REDUCCIÓ DEL PRESSUPOST DE LA CASA REIAL

Com a mínim el 15% a efectes immediats (més d'1.200.000€). El pressupost de la casa reial als PGE de 2011 és de 8,43 milions d'Euros, i només va ser retallat un 5% respecte 2011, és a dir, només es va retallar en 470.000 euros.

En total suposaria un estalvi de més d'11.000 milions d'euros el 2012, i això sense calcular l'estalvi que suposaria la reducció de les diputacions i la mancomunació de serveis municipals ni el pla d'estalvi i eficiència energètica. Aproximadament suposaria una reducció d'un punt del dèficit de l'Estat. (Més de 50.000 M d'€, del 4.8% previst del PIB).

Dades:

Educació i Universitats

- El programa Educat 1x1 no s'estendrà a més centres educatius i només arribarà als centres on ja s'aplica.
- Es retallarà un 20% la factura de despeses corrents. Això afecta aspectes com la llum, la calefacció, el paper, etc
- Es redueixen en 2.000 les places de docents inicialment previstes, i se'n deixen només 1.245.
- Els ajuts passen de 800.000 euros de subvencions a 240.000.
- Es retallarà al voltant del 10% el finançament de les Universitats. A més es negociarà universitat per universitat.
- El decrement mitjà dels centres de Badalona ha estat d'un 23-33%. En canvi han augmentat els concerts.
- Retallada 25% pressupost funcionament de les escoles públiques de Girona.
- Retallada de 30 milions a la UAB

Salut i benestar social

- Deixaran de ser universals els 638 euros anuals per fill menor de 3 anys, o els 745 fins als 6 anys, si són monoparentals o nombroses.
- 74 llits menys al Duran i Reynals.
- Aturada l'ampliació Hospital de Bellvitge
- Hospital Municipal de badalona, retallada de 5 milions d'euros, un 8% del pressupost
- Retallada 14 milions en serevi de l'Hospital Trueta
- Tancament del servei d'urgències nocturnes a l'Hospital de l'Esperança.
- Retallades al Hospital Comarcal de Blanes: Ràtio de pacients/metge ha passat dels 1500 pacients/metge a 2000. Reducció de Serveis als Hospitals Comarcals (aportació ciutadana)
- congelació pensions
- retallada en dependència

Infraestructures i medi ambient

- No s'acabarà l'estació d'Ernest Lluch de l'L5, l'obra civil de la qual ja està acabada
- Les ampliacions de l'L2 i l'L4 no entraran en el pressupost
- No es farà l'Estació de Muntanya de la línia 9

- Aturada la construcció de la nova estació d'autobusos de Lleida
- retallades infraestructures (Gairebé 9.626 milions en les inversions previstes fins al 2013)

Interior Justícia i Govern

- Tot i les promeses, es reduirà un 20% el nombre de mossos
- Només es cobriran fins a un 50% dels llocs de treball vacants dels jutjats
- -5% sou funcionaris

Cultura i espectacles

- Menys exposicions i catàlegs al MNAC per la reducció d'un 15% del pressupost
- Menys exposicions i catàlegs al MNAC per la reducció d'un 15% del pressupost
- Tisorada del 10% al Liceu, per això ja s'han suprimit les representacions del mes de setembre
- Retallades a la subvencions al Teatre Lliure
- Retallada d'entre 1'5 i 2 milions d'euros al pressupost del TNCLes retallades faran caure un 12% el pressupost i això comportarà el canvi de modelSous més baixos a TV3 i Ctalunya Ràdio i reducció de plantilla de la CCRTV

Acció directa:

- demanar a la gent al carrer quines retallades l'afecten directament (mentre uns baquers demanen diners, per exemple)

DEMOCRÀCIA ÉS IGUALTAT DE DRETS

- Democràcia no és prohibir els matrimonis homosexuals
- Democràcia no és prohibir l'adopció a les persones homosexuals
- Democràcia no és considerar la transsexualitat com a malaltia
- Democràcia no és ignorar l'assetjament escolar homofòbic

Idees pel debat:

La orientació sexual de cada individu és totalment lliure, i cap orientació sexual no pot estar per sobre de les altres. L'heterosexisme i el rebuig vers l'homosexualitat, transsexualitat i bisexualitat venen donades per les creences morals, ètiques i religioses, i també per les tradicions i les polítiques que s'hi apliquen. Aquestes creences no poden tenir lloc dins les polítiques d'un estat que es denomini democràtic, doncs aquest ha de defensar uns drets civils bàsics per a la comunitat LGTB, com són el matrimoni entre persones d'un mateix sexe i l'accés sense traves a l'adopció per part d'aquestes parelles, de tal manera que un matrimoni homosexual tingui els mateixos drets que un matrimoni heterosexual.

El 17 de maig de 1990 l'Assemblea General de la Organització Mundial de la Salut (OMS)

va suprimir l'homosexualitat de la llista de malalties mentals, posant fi al fonament pseudocientífic de la discriminació cap al col·lectiu LGTB.

Propostes:

- 1) Incloure la perspectiva LGTB en els centres educatius de l'Estat.
- 2) Impulsar un pla contra l'assetjament escolar (*bullying*) homofòbic.
- 3) Suprimir els concerts econòmics als centres educatius i les institucions que tinguin pràctiques LGTBfobes i sexistes.

Acció directa:

Celebrar una boda gai davant la seu del PPC-Barcelona (conduïda per un celebrant pro-drets LGTB) i que apareixi, en primer lloc, un personatge de Mariano Rajoy que l'aturi declarant-la il·legal, fent callar el celebrant. En segon lloc, apareixeria un personatge Duran i Lleida que, aparentment amb un discurs paternalista, voldria "ajudar" la parella que es vol casar portant-los un psicòleg.

Dades:

Dades del SONDEO DE OPINIÓN "JÓVENES Y DIVERSIDAD SEXUAL" de l'INJUVE

[Font: <http://www.injuve.es/contenidos.downloadatt.action?id=1714848030>]

Un 54,6% dels joves enquestats reconeix que té com a mínim un amic gai, un 37% una noia lesbiana dins el seu grup d'amics, un 25% algun bisexual i només un 3,5% algun amic transsexual.

Conductes homòfobes:

Un 80% dels enquestats, diu que ha presenciat comentaris negatius, burles, imitacions o insults a persones del col·lectiu LGTB, un 40% ha estat testimoni de conductes d'aïllament social, exclusió o allunyament de les amistats per aquest factor i un 20% ha presenciat amenaces i atacs lleus, però un 6% ha reconegut ser testimoni, fins i tot, de fortes pallisses a persones LGTB.

Dades de la MEMÒRIA DEL SERVEI DE DELICTES D'ODI I DISCRIMINACIÓ (2010)

[Font: Diari Ara, núm, 210, del dimarts 28 de juny de 2011, pàg. 7]

Els delictes per discriminació sexual i de gènere a Catalunya representen un 29% de les denúncies presentades als Mossos d'Esquadra des que es va implantar el protocol per delictes d'odi i discriminació. De les 171 denúncies registrades per motius discriminatoris, 50 són per causes d'orientació sexual i de gènere.

Miguel Ángel Aguilar, el fiscal especialitzat en aquest tipus de delictes, va alertar en la presentació de la memòria del seu servei que hi ha una elevada xifra submergida que no

es posa en coneixement ni dels cossos policials ni de l'administració de justícia. En aquest sentit, els estudis europeus fets sobre aquesta manca de denúncia constaten que entre un 82% i un 94% dels casos no arriben mai a ser investigats perquè les víctimes no ho denuncien.

El fiscal Aguilar va mostrar la seva preocupació pel "perillós increment dels discursos basats en el populisme" motivats per la crisi "i amb excessos verbals i gràfics clarament poc democràtics i que no són discursos pedagògics".

Situació legal del col·lectiu LGTB al món:

Països amb matrimonis homosexuals legals: 10 (5% dels països del món)

<ul style="list-style-type: none"> •Països Baixos (des de 2001) •Bèlgica (des de 2003) •Espanya (des de 2005) •Canadà (des de 2005) •Sud-àfrica (des de 2006) •Noruega (des de 2009) •Suècia (des de 2009) •Portugal (des de 2010) •Islàndia (des de 2010) Argentina (des de 2010) 	<p>Estats Units:</p> <ul style="list-style-type: none"> •Massachusetts (des de 2004) •Connecticut (des de 2008) •Iowa (des de 2009) •Vermont (des de 2009) •Nuevo Hampshire (des de 2010) •Washington, D.C. (des de 2010) <ul style="list-style-type: none"> •Mèxico, D. F. (des de 2010)
--	---

Països amb pena de mort contra la homosexualitat: 5 (2'5% dels països del món)

<ul style="list-style-type: none"> •Aràbia Saudita •Iran •Sudan •Iemen Mauritània 	
--	--

Països on es castiga la homosexualitat amb presó o tortures: 76 (el 40% dels països del món condemnen per llei el col·lectiu LGTB)

Principals zones de criminalització del col·lectiu LGTB:

- Tot el Magreb: Marroc, Algèria...
- Tot el sud d'Àfrica: Kènia, Tanzània... (excepte la República de Sudàfrica).
- Tot l'Orient Mitjà : Qatar, Emirats Àrabs, Pakistan... (excepte Israel).
- Alguns països de la Indoxina: Malàisia, Bangla Desh...

DEMOCRÀCIA ÉS UNIVERSITAT PÚBLICA, DE QUALITAT I DEMOCRÀTICA

- Democràcia no és augment de les taxes universitàries
- Democràcia no és retallades a les universitats
- Democràcia no és expulsió de professors
- Democràcia no és empreses decidint a les universitats

Introducció/Idees pel debat:

L'aplicació de l'Espai Europeu d'Educació Superior (EEES), conegut popularment com a Pla Bolonya, està comportant l'elitització i el desmantellament de la qualitat de la Universitat Pública. Una reforma com aquesta precisava d'una inversió considerable, i s'ha volgut implementar a cost zero amb unes conseqüències globalment negatives, que podem sintetitzar en tres punts. A més a més, cal sumar a tot això les retallades que la Generalitat està imposant a l'educació superior. La suma de tot plegat, en primer lloc, ha suposat una minva del professorat a costa dels estrats més precaris dels docents, a part de la pauperització de les condicions dels que encara s'hi mantenen. En segon lloc, la manca d'una política de beques suficient i fins i tot el seu decreixement ha provocat la sortida de les universitats dels col·lectius menys desfavorits, atesa la necessitat de dedicar una quantitat més rellevant de temps a la feina acadèmica. En tercer lloc, les majors exigències de finançament i la disminució de recursos públics ha suposat una entrada més forta de les institucions privades a la universitat, de tal manera que tenim a dia d'avui més empreses decidint en el si de la comunitat universitària amb la consegüent degradació de la qualitat interna.

En front d'això, JEV seguim fermes en l'exigència d'un Model d'Universitat Pública, de Qualitat, Universal, Democràtica i en Català. Pública perquè pertany a tota la societat i per tant entenem que ha d'estar finançada pel sector públic i al servei de tot el país. De Qualitat perquè la oferta pública educativa ha de poder complir les expectatives i les exigències dels ciutadans, impedit que existeixi un greuge comparatiu amb la universitat privada. Universal, perquè no ha de poder-hi accedir únicament qui més recursos tingui sinó tothom qui tingui la voluntat de formar-se independentment de la seva renda. Democràtica, perquè tots els sectors que en formen part tenen dret a decidir sobre el seu funcionament i a participar en totes les esferes de decisió. I, finalment, en Català, perquè és la llengua del nostre país i el sistema educatiu ha d'esdevenir garantia de la seva salvaguarda.

Proposta

Joves d'Esquerra Verda posem sobre la taula tres mesures que ens semblen prioritàries de cara a la propera legislatura:

-Recuperar el Claustre com a òrgan de decisió democràtic per excel·lència que marqui les línies estratègiques de la universitat.

-Derogació del Estatuto del Estudiante Universitario. Iniciar un procés per redactar uns nous estatuts de l'Estudiantat i del Becari amb un ampli consens de tota la comunitat universitària.

-Evitar que les condicions socioeconòmiques de cada estudiant no suposin un problema per accedir als estudis superiors amb les següents mesures:

- Congelar de forma immediata les taxes de matrícula i específiques dels centres, tendint a la seva gratuïtat.
- Garantir itineraris lents i d'avaluació única; les penalitzacions per a segones i terceres matrícules han de ser en qualsevol cas acadèmiques i mai econòmiques.

-Procedir al traspàs urgent de la gestió a la Generalitat de Catalunya, amb la transferència dels recursos que corresponguin i la modificació del sistema de concessió de beques. Augmentar la inversió pública en beques de l'actual 0,11% fins arribar a la mitjana europea del 0,24% del PIB. Adjudicar beques salari per pal·liar el cost d'oportunitat. Basar els criteris d'adjudicació a la renda i al rendiment acadèmic. Les ajudes en forma de crèdit a retornar no són en cap cas beques.

Proposta d'acció directa: performance on s'impedeixi l'entrada a la universitat aquells que no són rics.

DEMOCRÀCIA ÉS LLIBERTAT

- Democràcia no és prohibir les drogues
- Democràcia no és perseguir els avortaments
- Democràcia no és no decidir la pròpia mort

Introducció/Idees pel debat:

JEV defensem el dret a decidir sobre el propi cos. Els adults han de tenir la llibertat i la autonomia personal per decidir sobre la pròpia vida i la pròpia salut, mentre aquesta decisió no suposi un perjudici per tercers. Això passa, també, amb molts altres aspectes de la vida que poden tenir efectes negatius i mortals sobre l'individu que conscientment n'assumeix el risc (anar en cotxe, fumar).

Propostes:

Legalització ja! Per la regulació no penal de les drogues.

Drogues legals i il·legals. Totes les cultures compten amb les seves drogues. Les principals drogues legals a Espanya (alcohol i tabac) causen de lluny la majoria de malalts per causes vinculades al consum de drogues, directament o indirecta (accidents de trànsit, etc..), així com les morts vinculades amb aquestes malalties. Tot i això, a ningú li passa pel cap prohibir-les.

Equiparar les drogues il·legals amb les drogues legals no incrementa el consum de les primeres (com demostra l'exemple holandès i totes les experiències prohibicionistes que s'han donat en els casos de drogues avui legals); a més, permet dotar l'estat de més, millors i més transparents elements per lluitar contra els efectes negatius del consum de drogues.

Per eradicar les màfies. El prohibicionisme és el caldo de cultiu de les màfies i les organitzacions criminals, que (sovint en col·laboració amb elements degenerats de l'Estat) treuen profit dels mercats il·legals i amb poca transparència, on no han de rendir comptes a ningú per les condicions sanitàries del producte que venen i on compten amb l'oligopoli

dels grans canals de distribució. **Amb drogues legals, no hi ha màfies.**

Per garantir les millors condicions sanitàries i la qualitat del producte. Això no es pot fer si les drogues que la gent consumeix no estan sotmeses al control de l'estat. De fet, el prohibicionisme incentiva la venda del producte adulterat per treure el màxim benefici d'una mateixa matèria prima originària, amb greus efectes sobre la salut dels consumidors. En aquest sentit, el prohibicionisme és equivalent al lliure mercat absolut i radical (sense cap regla del joc ni control de l'estat per fer-la complir). És la màxima expressió del neoliberalisme a ultrança.

Per reduir el dèficit de la sanitat. Ja que el sistema sanitari públic ha d'assumir els efectes negatius del consum de drogues (com succeeix amb l'alcohol i el tabac), almenys que l'Estat recuperi una part d'aquesta despesa via impostos sobre el consum de drogues (com succeeix amb l'alcohol i el tabac).

Garantir el dret a la interrupció voluntària de l'embaràs

Per un avortament lliure i gratuït, proposem derogar aquells aspectes de la llei on l'Estat exerceix una tutela sobre el dret de la dona, lesionant així la seva autonomia, tant pel que fa als 3 dies de reflexió obligatoris abans de la pràctica d'un avortament com per la necessitat d'acompanyament de les dones de 16 i 17 anys. **Davant de qualsevol atac de la dreta, com ja anunciat el PP, ens comprometem a defensar amb fermesa els drets de les dones a decidir sobre el seu propi cos.**

Pel dret a una mort digna

En una societat plural cal donar pas al dret a decidir en les qüestions relacionades amb la dignitat i l'autonomia personal d'acord amb les pròpies conviccions. Per això **cal impulsar una la de despenalització de l'eutanàsia** i del suïcidi assistit promulgant una llei reguladora del dret de les persones en el procés final de la vida. **El desig d'una bona mort no pressuposa una sola concepció d'aquest fet sinó, com les opcions de vida són diverses també ho poden ser les de la mort.** Una bona mort és la coherència de la vida aplicada a la mort.

Dades:

Sobre el consum de drogues:

- Els darrers informes de la xarxa Reitox ([informe sobre la situació nacional del consum de drogues en els seus respectius països](#)) situen que **un 30% de la població de l'Estat espanyol ha consumit cànnabis en algun moment de la seva vida.**
- Els resultats d'una enquesta recent a 878 joves de fins a 19 anys d'edat realitzada en 10 ciutats de la UE mostren una tendència a la baixa del consum de amfetamines i èxtasis, però una tendència a l'alça en el consum de cocaïna en la cultura general urbana. (Calafat et al., 2003)
- Així com, que quasi tots els Estats membres de la UE senyalen una creixent inquietud per el possible augment del mercat de cocaïna per als consumidors i les consumidores joves de drogues.
- Tanmateix, l'enquesta realitzada pel ministeri de Sanitat i Consum entre el 2006-07 sobre ús de drogues als estudiants de secundària d'entre 14 i 18 anys, confirma que **la majoria dels joves han provat el cànnabis.**

- En general, les drogues més consumides pels joves escolaritzats de 14 a 18 anys són l'alcohol, el tabac, el cànnabis i la cocaïna. L'enquesta situa també que la tendència a l'alça de totes les drogues entre els joves comença als anys 90's, i arriba al punt més alt entre el 2003 i 2004.